

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Digor Filip în numele inculpatului Zinin Alexandr și avocatul Bajurean Ghenadie în numele inculpatului Petrov Alexandr, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016 și a sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 iunie 2015, în cauza penală privindu-i pe,

Zinin Alexandr XXXXXXXX, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat mun. XXXXXXXX, or. XXXXXXXX str. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

și

Petrov Alexandr XXXXX, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat mun. XXXXXXXX str. XXXXXXXXXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 22.05.2013-25.06.2015
2. instanța de apel: 24.08.2015-11.02.2016
3. instanța de recurs: 06.02.2017 - 01.03.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25 iunie 2015, au fost recunoscuți vinovați și condamnați Zinin Alexandr XXXXXXXX și Petrov Alexandr XXXXX, în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, la câte 10 ani închisoare, fiecare.

Totodată, Petrov A. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, la 14 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepsei numite, i-a fost stabilit lui Petrov A., pedeapsă definitivă – 20 ani închisoare.

În temeiul art. 72 alin. (3), (4) Cod penal, a fost stabilit lui Zinin A. tipul penitenciarului semiînchis, iar lui Petrov A. – tipul penitenciarului închis, unde urmează să-și execute aceștia pedeapsa.

Au fost admise în principiu acțiunile civile ale părților vătămate Chihai Victoria, Minin Oleg și Goteșan Marina, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite, inclusiv și de la cine urmează a fi încasată, să decidă instanța civilă.

Prin aceeași sentință, a fost achitată Alla Svetlana XXXXXXXX, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că în prima decadă a lunii august 2012, data exactă de către organul de urmărire penală fost imposibil de a fi stabilită, Zinin A., Petrov A. și Alla S. prin înțelegere prealabilă aflându-se în apartamentul nr. xx de pe xxxxxxxxxxxxxx, mun. Chișinău, au comis atacul tâlhăresc asupra lui Chihai Victoria și Minin Oleg, proprietari ai apartamentului menționat în următoarele circumstanțe:

Petrov A., urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, intenționat, de pe un raft din apartament, a sustras telefonul mobil de model „Samsung” de culoare roșie în care era activată cartela SIM cu nr. xxxxxxxxxxx, la prețul de 300 lei, ce aparținea lui Chihai Victoria, însă a fost observat de către ultima. În urma acestui fapt între părțile vătămate și atacatori a apărut un conflict în timpul căruia Zinin A. a împins-o pe Chihai V. cu mâinile în piept, în rezultatul acestor acțiuni aceasta a căzut și s-a lovit de masă, iar Alla S. a început să o țină la pământ aplicându-i lovituri cu pumnul în piept, apoi, unul din atacatori a lovit-o cu un ghiveci pentru flori din ceramică peste cap, în rezultatul acestor acțiuni Chihai V. a pierdut cunoștința.

În același timp, Zinin A. l-a împins pe Minin O. și acesta a căzut la pământ, iar după ce Minin O. s-a ridicat de jos, Petrov A. l-a tras de umăr pe ultimul, care s-a întors cu fața la el și în acest timp Zinin A. de la spate l-a lovit pe Minin O. la cap cu un taburet și ultimul din nou a căzut. Apoi, în timp ce Minin O. se afla la podea, Zinin A. și Petrov A. intenționat, i-au aplicat mai multe lovituri cu picioarele peste diferite părți corpului, rezultat al căror acțiuni, Minin O. a pierdut cunoștința.

Ulterior, Zinin A., împreună cu Alla S. și Petrov A., întru realizarea intenției sale criminale, intenționat, au sustras din apartament bani în sumă de 2.700 lei, două bancnote cu nominalul a câte 500 lei, șapte bancnote cu nominalul a câte 200 lei și restul bancnotelor cu nominalul a câte 100 lei, la fel, telefon mobil de model „Samsung” de culoare sură în care activa cartela SIM cu nr. xxxxxxxxxxx, la prețul de 300 lei, după care, cu bunurile sustrase au părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută cauzând părților vătămate pagubă materială considerabilă, în sumă de 3.300 lei.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2557/D din 03.10.2012 la Chihai V. s-a constatat dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămare corporală medie. Se exclude formarea leziunilor corporale depistate prin automutilare sau de la cădere de la propria înălțime.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2555/D din 29.10.2012 la Minin O. s-a constatat vătămare corporală gravă. Cauzarea vătămarilor corporale în rezultatul căderii libere de la propria înălțime cât și prin automutilare se exclude.

Tot el, Zinin A., la data de 12.08.2012, în perioada de timp între orele 21.00 și 22.00, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Alla S., urmărind scopul comiterii atacului tâlhăresc asupra lui Dajid Anatolie, intenționat, a pătruns în apartamentul nr. xx din mun. XXXXXXXX, str. XXXXXXXXXXXXXXXX, ce aparține părții vătămate, unde Zinin A. a luat un taburete cu care a aplicat lui Dajid A. mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului, apoi, după ce partea vătămată a căzut, Zinin A. îl ținea, iar Alla S. i-a aplicat multiple lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului. După aceasta, Zinin A. cu Alla S., întru realizarea intenției criminale, au căutat prin buzunarele

hainelor cu care era îmbrăcat Dajid A. și din buzunarul din spate a blugilor acestuia, intenționat, în mod deschis, au luat bani în sumă de 400 lei, apoi i-au aplicat câteva lovituri lui Dajid A., ultimul pierzând cunoștința, după care cu bunurile sustrase au părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută cauzând părții vătămate pagubă materială considerabilă în sumă de 400 lei.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2556/D din 04.09.2012, la Dajid A. s-a constatat vătămare corporală medie.

Totodată, Petrov A., la 02.10.2011, în jurul orei 14.00 aflându-se la domiciliul concubinei sale Tanasieva Irina, situat în mun. XXXXXXX, str. XXXXXXXXXXXX, ap. XX, fiind în stare de ebrietate, în timpul unui conflict, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și urmările prejudiciabile ce puteau surveni, dorind survenirea lor, având scopul omorului concubinei sale, intenționat, i-a aplicat acesteia multiple lovituri cu pumnii în regiunea corpului și capului, cauzându-i leziuni corporale, în rezultatul cărora Tanasieva I. a decedat, potrivit raportului de expertiză nr. 461 din 30.08.2013.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a calificat *de drept* fapta inculpaților, Zinin A. și Petrov A., în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal și anume –*tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei, de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății*; precum și fapta inculpatului Petrov A. în baza art. 145 alin. (1) Cod penal - *omorul intenționat, adică omorul unei persoane*.

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

3.1 Procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea prin care inculpata Alla S. a fost achitată, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri în privința lui Alla S., prin care să fie recunoscută culpabilă de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executare în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

În motivarea apelului, procurorul a invocat, că nu au fost apreciate probele administrate la caz din punct de vedere al coroborării lor, concluzionând neîntemeiat despre achitarea inculpatei Alla S.

3.2 Avocatul Untilă Vasile în numele inculpatului Petrov A., prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri prin care Petrov A. să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat:

- probele administrate în cadrul urmăririi penale și examinate în instanța de judecată nu demonstrează vinovăția inculpatului în cele incriminate;

- inculpatul nu și-a recunoscut vina și a comunicat că la 02.10.2011 se afla la domiciliul concubinei sale, Tanasieva Irina, amplasat în mun. XXXXXXX str. XXXXXXXXXXXX ap. XX, de dimineață au servit băuturi alcoolice și s-au culcat, aproximativ la orele 14.00 a fost telefonat de mama sa, ultima a dorit să vorbească cu

Tanasieva I., atunci Petrov A. s-a dus să o trezească pe concubina sa, unde a depistat-o decedată, fapt ce a comunicat mamei sale, Petrov Maria, după ce a fost solicitată poliția;

- inculpatul a comunicat că în acea zi nu a avut careva conflicte cu partea vătămată și nici nu i-a aplicat careva lovituri și unde a fost aceasta între orele 09.00-14.00 nu cunoaște;

- inculpatul a explicat că nu cunoaște de unde pe corpul părții vătămate au apărut careva leziuni, dar cunoaște că Tanasieva I. consuma pastile care o ajuta să nu fie dependentă de alcool, fapt confirmat prin procesul-verbal de cercetare la fața locului unde au fost depistate și ridicate aceste pastile;

- fiind audiați în ședința de judecată martorii acușării nu au confirmat circumstanțele petrecute la 02.10.2011 în domiciliul părții vătămate;

- referitor la capătul de acușare de comitere a actului tâlhăresc din 07-08 august 2012, inculpatul a declarat că la 03-04 august 2012 a fost la domiciliul lui Minin O. și Chihai V., au servit alcool și au jucat cărți, dar nu a sustras nimic și nimănui nu i-a aplicat lovituri;

- declarațiile părților vătămate Minin O. și Chihai V. urmează a fi apreciate critic, deoarece sunt divergențe în cele declarate la urmărirea penală și instanța de judecată.

3.3 Avocatul Digor Filip în numele inculpatului Zinin A., prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri prin care ultimul să fie achitat din lipsa în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii imputate.

În motivarea acestei cereri de apel a fost invocat că:

- atât la faza de urmărire penală, cât și în ședința instanței de judecată acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe ce ar demonstra vinovăția lui Zinin A;

- în ședința de judecată, partea vătămată Chihai V. a declarat, că atunci când s-a iscat conflictul în apartament, Zinin A. se afla la bucătărie cu Minin O., unde jucau cărți la bani și consumau băuturi alcoolice. Când acest conflict a luat amploare a apărut și Zinin, care a împins-o într-o parte pe Victoria, care o îmbrâncea pe Alla S. Acest conflict neînsemnat a avut loc nu la data de 08.08.2012, ci cu 2 zile mai înainte după cum a declarat inculpatul Zinin A. și mai detaliat a confirmat Alla S., precum-că pe data de 04 august 2011 ea s-a întâlnit cu Chihai V., care ședea pe o bancă lângă magazin. În aceeași zi la ea acasă a intrat Zinin A., după ce au plecat la Victoria, în ziua următoare anume pe 05.08.2012, Alla S. și Zinin A. s-au întâlnit cu Chihai V. și toți împreună au plecat la ultima acasă. Pe data de 08.08.2012 după cum declară și inculpații Petrov A. și Alla S. în apartamentul părții vătămate nu s-au aflat, și nici careva lucruri sustrate din gospodăria acestora la Zinin A. n-au fost depistate;

- la faza de urmărire penală n-au fost prelucrate și alte versiuni, și anume despre faptul aflării în ziua de 08.08.2012 a altor persoane la domiciliul părți vătămate și posibilitatea unei încăierări între ei însuși, adică între Minin O. și Chihai V., care permanent se aflau în stare de ebrietate;

- cât privește epizodul 2 și anume după cum se descrie în rechizitoriu, că la data de 12.08.2012, în perioada de timp cuprinsă între orele 21.00 și 22.00, Zinin A., împreună și prin înțelegere prealabilă cu Alla S., urmând scopul comiterii atacului tâlhăresc asupra lui Dajid Anatolie, intenționat au pătruns în apartament..., analizând

atât declarațiile părții vătămate Dajid A., cât și ale lui Alla S. reiese că pe cazul dat nu a fost nici o înțelegere prealabilă și nimeni nu a avut nici un scop, ci pur și simplu după cum a declarat în ședința judecată inculpata Alla S., în momentul când ea se îmbrâncea cu Anatolie, inculpatul Zinin A. doar ia despărțit, după ce împreună au părăsit apartamentul și nimic mai mult;

- declarații analogice, în ședința de judecată, a depus și partea vătămată Dajid A. și a mai adăugat, că în acea zi de la el nu s-a sustras nici un bun material, fapt fixat și în procesul verbal al ședinței de judecată. Cu atât mai mult el a declarat, că tot ce a spus în ședința de judecată este adevărat, iar declarațiile de la urmărirea penală el nu le susține, deoarece nici semnătura lui nu coincide la f.d. 22.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Digor F. în numele inculpatului Zinin A., menținând sentința în partea condamnării ultimului și admis apelul avocatului Untilă V. declarat în numele inculpatului Petrov A., casând parțial sentința în privința ultimului, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Petrov A. a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a), c) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă 7 ani închisoare. Respectiv, lui Petrov A., recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a), c) și art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor conform art. 84 Cod penal, i-a fost numită pedeapsă definitivă – 15 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

De asemenea, a fost admis apelul procurorului, fiind casată sentința în privința lui Alla S. și pronunțată în privința acesteia o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, însă hotărârea judecătorească pronunțată în privința ultimei nu este atacată cu recurs ordinar, din care motiv instanța de recurs nu se va expune pe acest capăt de învinuire.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că învinuirea adusă inculpaților în comiterea atacului tâlhăresc se confirmă prin probele reținute și anume declarațiile inculpaților și părților vătămate Minin O., Chihai V. și Dajid A. audiați în cadrul ședinței primei instanțe și suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel, precum și probele scrise cum ar fi: concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 2557/D din 03.10.2012, în privința lui Chihai V. (f.d. 7 v. 1); concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 2555/D din 29.10.2012 în privința lui Minin O. (f.d. 73 v. 1); concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 2556/D din 04.09.2012, în privința lui Dajid A. (f.d. 76 v. 1); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.08.2012, în cadrul căruia este supus examinării ap. nr. 13 din str. Marinescu 15/3 mun. Chișinău (f.d. 8, v. 1); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25.10.2012, în cadrul căruia martorul Volna I. recunoaște pe Zinin A., ca fiind acea persoană care a comis atacul tâlhăresc asupra lui Dajid A. (f.d. 3 v. 1); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 07.09.2012, în cadrul căruia partea vătămată Chihai V. recunoaște pe Zinin A., ca fiind acea persoană care a comis atacul tâlhăresc asupra ei și concubinului său, Minin O.

(f.d. 54 v. 1); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 07.09.2012, în cadrul căruia partea vătămată Chihai V. recunoaște pe Petrov A., ca fiind acea persoană care a comis atacul tâlhăresc asupra ei și concubinului său Minin O. (f.d. 55, v. 1); procesul-verbal de confruntare din 26.09.2012 între Chihai V. și Zinin A. (f.d. 56 v. 1); procesul-verbal de confruntare din 18.10.2012 între Chihai V. și Petrov A. (f.d. 58, v. 1); procesul-verbal de confruntare din 22.12.2012 între învinuitul Petrov A. și partea vătămată Minin O. (f.d. 25 v.2); procesul-verbal de confruntare din 22.12.2012 între învinuitul Petrov A. și învinuitul Zinin A (f.d. 23 v. 2); procesul-verbal de confruntare din 22.12.2012 între învinuitul Zinin A. și partea vătămată Minin O. (f.d. 33 v. 2); procesul-verbal de confruntare din 27.12.2012 între învinuitul Petrov A. și partea vătămată Chihai V. (f.d. 43, v. 2).

În opinia instanței de apel, vina inculpaților în săvârșirea infracțiunii de tâlhărie față de părțile vătămate Chihai V., Minin O. și Dajid A. a fost dovedită pe deplin în urma administrării suplimentare a probelor, concluzionând că inculpații au acționat cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale, prevăzând urmările.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic declarațiile părții vătămate Chihai V., precum că Alla S. nu a lovit-o și a încercat să o acopere cu corpul său pentru ca Petrov sau Zinin să nu-i aplice careva lovituri, deoarece aceste declarații sunt combătute cu celelalte probe examinate în prezenta cauză. Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut că leziunile corporale totuși au existat la Chihai V., dacă ar fi fost adevărat versiunea sa, precum că Alla S. o acoperise cu corpul său pentru ca să o apere de lovituri, atunci vătămarile corporale ar fi fost pe corpul inculpatei.

Ce ține de apelul declarat de către avocatul Digor Filip în numele inculpatului Zinin A., instanța de apel a conchis, că acesta este nefondat și urmează a fi respins cu menținerea sentinței în această parte, deoarece vina acestuia a fost pe deplin confirmată în ședința primei instanței, cât și în cea de apel, respingând argumentele apărării, precum că nu a fost administrată nici o probă ce ar dovedi vinovăția inculpatului Zinin A. în comiterea infracțiunii imputate, respectiv toate probele cercetate, apreciate în cumul, coroborează și dovedesc faptul că ultimul a comis infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal.

Referitor la apelul avocatului Untilă Vasile, declarat în numele inculpatului Petrov A., deliberând asupra motivelor invocate în apel și verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor cercetate de prima instanță și suplimentar de către instanța de apel, s-a concluzionat despre admiterea din alte motive decât cele invocate, cu casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatului Petrov A. să fie reîncadrate de la art. 145 alin. (1) Cod penal, la cele prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a), c) Cod penal.

Audiind participanții la proces, cercetând suplimentar probele administrate de prima instanță și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor călăuzindu-se de propria convingere, instanța de apel pe acest episod a constatat următoarea stare de fapt:

Petrov Alexandr, la data de 02.10.2011, în jurul orei 14.00, fiind în stare de ebrietate, având scopul vătămării intenționate grave a integrității corporale sau sănătății unui membru al familiei, aflându-se la domiciliul concubinei sale situat în mun. XXXXXXX, str. XXXXXXXXXXXX, ap. xx, în urma certii apărute pe fonul relațiilor ostile între el și concubina sa, Tanasieva Irina, ce durau de mai mult timp, i-a aplicat acesteia multiple lovituri cu pumnii în regiunea corpului și capului, cauzându-i leziuni corporale grave periculoase pentru viață care în concurs și cu efect compresiv al creierului ca urmare a folosirii de substanțe alcoolice și medicale cu efect de dereglare a funcțiilor respiratorii și circulatorii soldate cu decesul victimei.

Deși, inculpatul Petrov A. nu și-a recunoscut vinovăția pe acest capăt de acuzare, culpa lui este pe deplin dovedită prin probele administrate: declarațiile succesoriului părții vătămate, declarațiile martorilor, materialele cauzei penale, probe pe care instanța de apel le-a considerat ca pertinente, concludente și care în ansamblu dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului, iar poziția lui ca fiind una neconfirmată prin probe.

Astfel, conform raportului de expertiză nr. 461 din 30.08.2013, cauza decesului lui Tanasieva Irina a fost trauma craniu-cerebrală închisă periculoasă pentru viață, desfășurată pe fundalul de ebrietate alcoolică medie (1,7‰), combinată cu o substanță derivat a 1,4 benzoadepinelor, ce au produs un efect compresiv asupra creierului (parenchimului), determinând dereglări grave circulatorii și decompensarea profundă, rapidă a funcțiilor vitale (respiratorie, circulatorie) finisată cu o stare terminală ireversibilă, în rezultatul cărora Tanasieva I. a decedat.

Aceste acțiuni ale inculpatului, Petrov A., au fost încadrate în dispoziția art. 201¹ alin. (3) lit. a), c) Cod penal - *violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății și care a provocat decesul victimei*. Instanța de apel a reținut, că prin probele administrate nu s-a dovedit intenția lui Petrov A. de a lipsi de viață concubina sa Tanasieva I., circumstanțe ce denotă că conflictul a apărut în urma relațiilor ostile cu ultima și a urmărit scopul reglării de conturi personale prin cauzare de leziuni corporale grave soldate cu decesul victimei.

Instanța de apel a reținut pe acest episod următoarele probe: declarațiile inculpatului Petrov A., succesoriului părții vătămate Goteșan M., martorilor Trinca Gh. și Iacovenco E., audiați în cadrul ședinței de judecată, precum și probele scrise: procesul verbal de cercetare la fața locului din 02.10.2011 (f.d. 5-8 v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 5286 din 10.10.2011 (f.d. 57 v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 461 din 30.08.2013 (f.d. 2-17 v. 2).

Prin urmare, instanța de apel a menționat, că aplicarea loviturilor anume cu pumnul fără a fi folosit careva obiect în vederea cauzării de leziuni corporale în condițiile și circumstanțele comiterii faptei prejudiciabile de către o persoană față de o altă persoană care era în stare de ebrietate alcoolică cu intenție de a disciplina victima pentru a renunța la consumul de alcool, deci de a-și schimba modul de viață, nu poate fi apreciat ca intenție de omor, ori scopul pretins era altul decât omorul victimei și anume descurajarea victimei de a se dezice de la consumul de alcool, fapt ce se

confirmă și prin transmiterea anterioară victimei a tabletelor de tratament contra alcoolismului.

De către instanța de apel a fost reținut, că gravitatea leziunilor corporale cauzate victimei, precum și acțiunile inculpatului, Petrov A., la comiterea infracțiunii și după săvârșirea acesteia, declarațiile succesorului părții vătămate și martorului Trinca Gh., care au declarat că partea vătămată deseori se plângea că Petrov A. o maltratează și deseori aceștia au văzut-o pe Tanasieva I. având vătămări corporale, adică inculpatul a conștientizat consecințele vătămarilor corporale grave cauzate pentru victimă ca rezultat a acțiunilor sale și a dorit survenirea lor.

La fel, instanța de apel a constatat, că intenția inculpatului Petrov A. la săvârșirea omorului victimei nu este confirmată prin probe, ultimul a acționat față de victimă într-un mod ce rezultă din multitudinea de leziuni depistate pe cadavrul victimei, care în cumul alcătuiesc vătămări corporale grave, periculoase și incompatibile cu viața, provocându-i șoc traumatic și hemoragie, respectiv în aceste circumstanțe, este dovedită vinovăția inculpatului anume ca acțiuni de violență în familie.

La stabilirea măsurii de pedeapsă, instanța de apel a ținut cont de acel fapt, că circumstanțe atenuante și agravante în privința inculpaților nu au fost stabilite, de comportamentul acestora în timpul și după comiterea infracțiunilor, de faptul că se caracterizează negativ la locul de trai, considerând că corectarea lor e posibilă doar cu izolarea de societate, urmând ca aceștia să execute real pedeapsa închisorii în locurile de detenție.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în prezenta cauză sânt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Digor Filip în numele inculpatului Zinin A., prin care solicită casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă argumente identice cu cele invocate în apel, subsidiar menționând că atât în prima instanță, cât și în instanța de apel nu a fost audiat martorul principal Volna I., declarațiile căreia ar fi contribuit la descoperirea adevărului.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.2 Avocatul Bajurean Ghenadie în numele inculpatului Petrov A., prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, de achitare a ultimului, deoarece nu este vinovat de comiterea infracțiunilor imputate.

În motivarea recursului invocă:

- constatările comiterii infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a), c) Cod penal, nu corespund adevărului, deoarece inculpatul Petrov A. dormea și după ce a fost trezit de sunetul mamei sale a depistat-o pe Tanasieva I. decedată;

- instanțele de judecată nu au ținut cont de concluziile experților judiciari Șarpe V., Chetrari A. și Gancioglo E., învederând doar raportul de expertiză nr. 461 din 21.09.2012 la examinarea cauzei penale referitoare la decesul lui Tanasieva I., fără a fi înlăturate divergențele din aceste probe administrate în speță;

- pe capătul de acuzare privind comiterea actului tâlhăresc în privința părților vătămate Chihai V. și Minin O., urmează a fi apreciate critic declarațiile acestor părți vătămate, care sunt divergente, indicând date diferite despre ziua comiterii infracțiunii, precum și circumstanțele derulării evenimentelor în ziua comiterii infracțiunii, fapt ce denotă că aceștia mint;

- instanța de apel, neîntemeiat a inclus în calitate de infractor și pe inculpatul Petrov A., pe episodul actului tâlhăresc în privința lui Dajid A., care nu a comis această infracțiune;

- s-a aplicat pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale în privința lui Petrov A.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând deciderea inadmisibilității acestora ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece din analiza probelor administrate și examinate în ședințele de judecată ale instanțelor de fond, se confirmă vina inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate și nu s-au constatat careva abateri procesual-penale, ce ar impune intervenția instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

8.1 Cu referire la recursul declarat de către avocatul Digor Filip în numele inculpatului Zinin Alexandr.

Autorul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Referitor la temeiul invocat de recurent și abordat în fața instanței de recurs, prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că această normă procesuală de fapt stipulează 5 cazuri de casare după cum urmează:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;
- dispozitivul hotărârii este expus neclar;

- instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, reieșind din textul recursului declarat nu se atestă o careva argumentare sub aspectul prezenței vreunui temei pentru recurs din cele prevăzute la norma procesuală enunțată mai sus. Respectiv, invocarea normei menționate ca temei pentru recurs, Colegiul penal o apreciază ca fiind una formală și nemotivată, ceea ce este inadmisibil la declararea recursului ordinar.

Cu toate că apărătorul nu a indicat și nu a motivat care din temeiurile prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală a fost admis ca eroare de drept la judecarea cauzei în ordine de apel, analizând hotărârea contestată a instanței de apel, Colegiul consideră, că în prezenta speță instanța de judecată și-a motivat decizia în concordanță cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel aceasta cuprinzând temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la respingerea apelului declarat în numele inculpatului Zinin A. în prezenta cauză, fiind motivată just adoptarea unei asemenea soluții. Totodată, Colegiul penal atestă, că instanța de apel a respectat și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, expunându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel și prin hotărârea sa a oferit răspunsuri plauzibile și argumentate asupra acestora, în coraport cu probele administrate în prezenta speță, ce au fost verificate în ședințele de judecată. Prin urmare, instanța de recurs conchide că temeiul pentru recurs invocat de recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță.

Totodată, instanța de recurs atestă, că în prezentul recurs declarat autorul se referă exclusiv doar la chestiunea de apreciere a probelor și anume a declarațiilor părților vătămate Chihai V. și Dajid A., date în cadrul ședințelor de judecată, din care, în opinia părții apărării, nu se confirmă comiterea infracțiunilor imputate. Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, Colegiul penal reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză. În speța deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării inculpatului Zinin A. în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

De altfel, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită recurentul.

Deci, Colegiul penal consemnează, că instanțele ierarhic inferioare, verificând cele imputate lui Zinin A., au conchis corect că în cauza dată au fost acumulate și prezentate instanței probe verosimile, pertinente și concludente, ce demonstrează indubitabil vinovăția inculpatului Zinin A. la comiterea infracțiunilor de tâlhărie în privința lui Minin O., Chihai V. și Dajid A.

Referitor la alegerile recurentului, precum că în instanțele de fond nu a fost audiat martorul principal, Volna I., ce ar contribui la stabilirea adevărului, Colegiul menționează reieșind din lucrările dosarului și conținutul procesului verbal al ședinței de judecată, că în privința acestui martor a fost dispus de mai multe ori aducerea silită, însă din motiv că acest martor nu se afla la domiciliu, nu a fost posibil de a fi executată, în cele din urmă pentru că această persoană este martorul părții acuzării, procurorul în ședința de judecată în cadrul primei instanțe din 11.03.2015 (f.d. 57 v. 6 verso) pentru a exclude tergiversarea examinării cauzei, a renunțat la audierea acestui martor, iar inculpații și apărătorii acestora nu au avut careva obiecții. De asemenea și la judecarea cauzei în ordine de apel, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 03.12.2015 (f.d. 197 v. 6), procurorul a solicitat de a examina cauza în lipsa martorului Volna I., demers cu care inculpații și apărătorii acestora au fost de acord. Prin urmare, argumentul că nu a fost audiat martorul Volna I., nu este imputabil instanțelor de judecată, în contextul în care partea apărării nu a insistat și solicitat audierea acestui martor, ce în opinia acestora ar contribui la stabilirea adevărului.

Luând în considerație circumstanțele cauzei, conținutul probelor specificate în textul hotărârilor judecătorești atacate, analizate prin prisma coroborării lor, Colegiul consideră juste concluziile instanțelor de fond privind stabilirea vinovăției inculpatului Zinin A. în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal.

Respectiv, criticile invocate de către apărătorul Digor F. prin prisma prezenței erorii de drept prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta cauză supusă examinării, în privința inculpatului, Zinin A., sunt vădit neîntemeiate, impunându-se ca consecință soluția de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat.

8.2 Cu referire la recursul declarat de către avocatul Bajurean Gh. în numele inculpatului Petrov A.

Din conținutul recursului declarat de către autorul acestuia, Colegiul penal atestă, că se invocă incidența temeiurilor pentru recurs prevăzute la pct. 6), 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.* Totodată, în sumarul recursului declarat, Colegiul reține, că recurentul invocă că s-a aplicat pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, temei de recurs prevăzut la pct. 10) al normei procesuale menționată supra.

În viziunea Colegiului, nici un temei din cele invocate de către apărătorul Bajurean Gh., nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță, iar întru desfășurarea concluziilor sale instanța de recurs va purcede la analiza punctată asupra argumentelor invocate pe fiecare caz de casare și episod imputat inculpatului Petrov A.

Așadar, recurentul consideră, că pe toate capetele de condamnare în privința inculpatului Petrov A., *hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, fapt ce reprezintă temei pentru casare stipulat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Însă, cu referire la aceste critici, instanța de recurs relevă, că este incident temeiul pentru recurs menționat mai sus, în cazul când nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Opozant alegațiilor părții apărării enunțate supra, lecturând textul deciziei atacate în coraport cu materialul probator administrat în cauza supusă judecării, Colegiul statuează, că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel încât hotărârea adoptată cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la adoptarea soluției de menținere a hotărârii primei instanțe în partea ce se referă la capătul de acuzare privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal și recalificarea acțiunilor inculpatului Petrov A. de la prevederile art. 145 alin. (1) Cod penal, la cele prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a), c) Cod penal. Astfel, reieșind din hotărârea atacată a instanței ierarhic inferioare, Colegiul penal constată, că au fost examinate problemele esențiale care au fost puse în fața instanței, oferind argumente în susținerea soluției adoptate în partea ce-l vizează pe inculpatul Petrov A., ceea ce deduce concluzia că nu se raportează cele invocate de recurent la temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, iar criticile ultimului, în acest sens, poartă un caracter general și declarativ, fără o argumentare temeinică.

Prin urmare, pe capătul de învinuire a inculpatului Petrov A., în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a), c) Cod penal, partea apărării invocă incidența și temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, considerând că nu au fost întrunite elementele infracțiunii menționate în acțiunile inculpatului, deoarece ultimul nu a comis această infracțiune, iar instanța de apel nu a înlăturat divergențele din concluziile expertizelor medico-legale efectuate la caz, privind cauza survenirii decesului concubinei sale.

Referitor la argumentele invocate la acest capitol, Colegiul penal menționează, că sub aspectul situației „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al infracțiunii, lipsește latura obiectivă și subiectivă, sau legătura cauzală dintre fapta infracțională și consecințe).

Colegiul penal consideră, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet și obiectiv probele administrate la dosar, analizându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării, atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Petrov A. privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a), c) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Astfel, instanța de recurs respinge argumentele recurentului, precum că nu a fost dovedită vinovăția inculpatului Petrov A., deoarece instanța de apel a dat o apreciere cuvenită cumulului de probe și just a considerat că există probe suficiente care cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatului de comitere a infracțiunii de violență în familie, ce s-a soldat cu decesul victimei Tanasiev I. și anume:

- declarațiile succesoriului părții vătămate Goteșan M., date în cadrul ședinței de judecată (f.d. 68-70 v. 6), din care rezultă că fiica acesteia care este victima Tanasiev I., avea relații tensionate cu inculpatul Petrov A., cu care concubina și locuia împreună, deseori ultimul o bătea. Pe corpul fiicei sale adesea vedea vânătăi și zgârieturi. A fost internată și la spitalul de urgență cu maxilarul și coastele rupte. Ultima dată, când a discutat în luna august 2011, fiica la fel era bătută;

- declarațiile martorului Trinca Gh., date în cadrul ședinței de judecată (f.d. 74-75 v. 6), care de asemenea a confirmat că a văzut-o într-o zi de primăvară pe vecina sa Tanasiev I., care era bătută și descălțată în scara casei, și însângerată, la întrebarea ce s-a întâmplat a spus că a bătut-o soțul. Martorul a mai declarat, că cunoaște din spusele lui Tanasiev I., despre faptul că era bătută de către soțul ei, care cerea și bani de la ea;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 461 (f.d. 2-17 v. 2), din concluziile căreia rezultă că experții au afirmat cu certitudine, că cauza decesului victimei a fost trauma craniu-cerebrală, respectiv dintre traumă și deces există legătură de cauzalitate directă, adică Tanasieva I. a decedat în urma loviturilor primite;

- din declarațiile inculpatului Petrov A., date în cadrul ședințelor de judecată, acesta a confirmat, că uneori se mai certau, iar ziua când a fost depistată concubina sa decedată, nu ține minte ce s-a întâmplat, deoarece era în stare de ebrietate avansată.

Nu pot fi reținute, argumentele recurentului, că nu au fost înlăturate divergențele dintre concluziile rapoartelor de expertiză medico-legale nr. 125/1821 și 490, din concluziile cărora se constată că decesul lui Tanasieva I., a survenit în rezultatul intoxicației acute mixte și concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 461, unde s-a constatat că decesul victimei a survenit în rezultatul traumei craniu-cerebrale. Verificând, probele reținute de către instanța de apel în hotărârea sa, la stabilirea vinovăției inculpatului Petrov A. pe acest capăt de învinuire, Colegiul penal constată, că a fost reținută ca probă la stabilirea vinovăției inculpatului, ultimul raport de expertiză nr. 461 efectuată în perioada 28.11.2012 -30.08.2013, precum și raportul de expertiză nr. 5286, unde a fost examinat inculpatul Petrov I. și la care s-a constatat excoriații a articulației metacarpo falangiană a degetului IV mâna dreaptă și art. interfalangiană dintre falanga proximală și medie a degetului IV, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unor obiecte dur contondente, posibil în timpul și circumstanțelor indicate (adică data de 02.10.2011, când a decedat victima Tanasiev I.). Tot la acest capitol, instanța de recurs remarcă, că raportul de expertiză nr. 461 a fost efectuat cu atragerea specialiștilor și experților judiciari, cu un stagiu de muncă de 38, 37 și chiar 50 ani, adică vădit mai mare decât acei experți judiciari ce au efectuat expertizele medico-legale anterioare, ba mai mult ca atât această expertiză a fost efectuată în rezultatul examinării repetate în comisie a probelor histopatologice preluate de la victimă ce se păstrau în arhivă, ținându-se cont de rapoartele de

expertiză anterioare, inclusiv și de raportul de cercetare medico-legală toxicologică nr. 207. Prin urmare, ultima expertiză medico-legală nr. 461 a fost una efectuată mai amplu și care are un conținut de analiză mai aprofundat și complex, cu concluzii detaliate, ceea ce întemeiat a permis instanței de apel de a o reține la baza stabilirii vinovăției inculpatului Petrov A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a), c) Cod penal, în cumul cu alte probe administrate în prezenta cauză.

Cât privește capătul de învinuire a inculpatului Petrov A., în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, Colegiul reține, că recurentul invocă sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, faptul că *instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă, decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire*, însă și acest temei nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță. Rezultând din actul de învinuire pe episodul cu părțile vătămate Chihai V. și Minin O., se constată că inculpatul a fost învinuit de comiterea infracțiunii de tâlhărie, prevăzută de art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, fapt pentru care a fost recunoscut vinovat și condamnat, respectiv nu se atestă condamnarea inculpatului Petrov A. pentru o altă faptă, decât cea pentru care a fost pus sub învinuire.

Aserțiunea apărătorului, că declarațiile părților vătămate Chihai V. și Minin O., urmau a fi apreciate critic de către instanțele de fond, instanța de recurs o consideră neîntemeiată, deoarece în urma analizei conținutului acestor declarații, nu s-a constatat divergențe esențiale, aceștia în cele din urmă au confirmat că inculpatul Petrov A. i-a atacat, aplicându-le lovituri pe diferite părți ale corpului, inclusiv și cu alte obiecte, în urma cărora din apartamentul lor a dispărut banii ce-i aveau strânși pentru reparație în sumă de 2.700 lei și 2 telefoane mobile, la prețul a câte 300 lei fiecare.

La fel, Colegiul penal apreciază ca fiind irelevantă critica apărătorului, precum că părțile vătămate Chihai V. și Minin O., la poliție au declarat date diferite când a avut loc sustragerea banilor și bunurilor, deoarece aceștia au declarat ambii în cadrul audierii în ședință de judecată, că cele întâmplare au avut loc în una din primele zile ale lunii august 2012, fără a specifica concret data și ora, stare de fapt ce a fost constatată și în hotărârile judecătorești a instanțelor de fond.

Alegațiile, precum că părțile vătămate Chihai V. și Minin O. în prima instanță au dat declarații de învinuire împotriva lui Petrov A., dar în instanța de apel aceștia au declarat că nu țin minte cine i-a bătut și sustras banii, instanța de recurs le consideră lipsite de relevanță, deoarece de la data comiterii infracțiunii până la examinarea cauzei în instanța de apel, a trecut o perioadă de aproximativ trei ani și jumătate, și în contextul în care aceștia au avut de suferit traume craniu-cerebrale cu comoție, e și firesc să nu-și amintească cu exactitate despre cele petrecute, fapt ce nu poate fi apreciat ca declarații mincinoase.

Ce ține de critica, precum că instanța de apel neîntemeiat a inclus ca infractor pe inculpatul Petrov A., pe episodul comiterii atacului tâlhăresc în privința lui Dajid A., Colegiul penal o consideră neîntemeiată, deoarece verificând fapta constatată de către instanța de apel în hotărârea adoptată, nu se constată că a fost descrisă această faptă cu includerea participării și inculpatului Petrov A., reținându-se imputarea comiterii

infracțiunii de tâlhărie în privința părții vătămate menționate mai sus, doar inculpaților Zinin A. și Alla S.

Privitor la invocarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul o consideră ca fiind una formală și alogică, deoarece nu se atestă o careva argumentare și motivare respectivă, cărei fapte anume, săvârșite de către inculpatul Petrov A. i-a fost dat o încadrare juridică greșită, mai ales în contextul în care a fost solicitat achitarea ultimului de la învinuirea în comiterea infracțiunilor imputate.

De asemenea, instanța de recurs apreciază ca fiind una formală, invocarea faptului că a fost aplicată pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, în privința inculpatului Petrov A., deoarece în recurs nu au fost specificate motivele și argumentele unei astfel de critici, cu referire la criteriile de individualizare a pedepsei și circumstanțele cauzei de care nu a ținut cont instanța de apel, la stabilirea pedepsei ultimului.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită, cu efectuarea unei încadrări juridice a acțiunilor comise și individualizarea pedepsei corecte de către instanța de apel în privința inculpatului Petrov A., nefiind identificată de instanța de recurs vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către apărătorul Bajurean Gh. în recursul ordinar declarat la caz.

Astfel, odată ce recursurile de pe rol sânt vădit neîntemeiate, acestea urmează a fi declarate inadmisibile.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Digor Filip în numele inculpatului Zinin Alexandr și avocatul Bajurean Ghenadie în numele inculpatului Petrov Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, în cauza penală privindu-i pe **Zinin Alexandr XXXXXXXX** și **Petrov Alexandr XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 29 martie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie